

Sucesiuni de memorii

Mai sus de memoria ta se află memoria mea
îi spune firul de iarbă furnicii
la fel îi spune copacul firului de iarbă
la fel îi spune casa impunătoare unui sărac bordei
și tot așa oamenii își spun unii altora
dar toți uită că uneori furnica trece dincolo de înălțimea
ierbii
dar toți uită că iarba trece uneori peste copaci purtată în
ciocul păsărilor
dar toți uită că uneori în bordeie se aprind lumini
împăratești
dar toți uită că în peșteri a trăit Zamolxis și poate și
Zarathustra

De ce este de folos memoria în timpuri triste
dacă nu există bucuria înlănțuirii?

De ce este de folos memoria când seamănă doar durere?

Uneori suntem însetați după ierarhia nimicului
dar nu a nimicului prim din care s-au născut pinii
din care s-au născut ierburile
din care s-au născut furnicile

Numai casele nu s-au născut
ele sunt simple bordeie pentru suveranii înalți
în memoria lor fierbinte
în grădina ascunsă sunt cele mai firești întrebări

Și te întreb acum pe tine:
ce înălțime ai în stare de imponderabilitate?

În această ierarhie a nimicului
niciodată nimicul prim